

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 13T/130/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816010479
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:8816010479.27

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Anny Monokovej a prísediacich I. I. a W. I. v trestnej veci proti obžalovanému L. H., C.. XX.X.XXXX A. A. C. D., D. S. A. C. D., O. X. B. XX/XX pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24. novembra 2022 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný L. H., nar. XX.X.XXXX A. A. C. D., trvale bytom A. C. D., O. X. B. XX/XX, zamestnaný

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

ad 1.

dňa 3.6.2015 čase okolo 19.00 hod. uzamkol dvere na pivničných priestoroch obytného bloku č. XXXX/XX, na sídlisku W. vo Vranove nad Topľou, kde v tom čase sa tam nachádzali O. I., C.. XX.XX.XXXX a O. A., C.. XX.XX.XXXX, ktorí ponechali kľúče v zámku

ad 2.

dňa 26.10.2015 v čase okolo 21.45 hod. na chodníku pred neobývaným rodinným domom č. X na ulici M. vo Vranove nad Topľou napadol poškodeného B.. A. N., C.. XX.XX.XXXX, tým spôsobom, že ho päšťou udrel po pravej spánkovej oblasti hlavy, čomu predchádzalo to, že poškodený obžalovaného našiel čupieť na jeho pozemku pri uvedenom rodinnom dome a odtiaľ ho poškodený bez vzájomného konfliktu vyviedol pred uvedený rodinný dom, čím podľa znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia, mu takto obžalovaný svojím konaním spôsobil tržnozhoždenú ranu hlavy v spánkovej oblasti vpravo a otras mozgu stredného stupňa s dĺžkou liečenia a práceneschopnosti v trvaní cca 21 dní a taký čin spáchal po tom, čo bol rozkazom o uložení sankcie postihnutý za priestupok Okresným úradom Vranov nad Topľou, Odbor všeobecnej vnútornej správy Vranov nad Topľou, č. OU-VT-OVV-2015/001137-2 zo dňa 19.02.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 19.02.2015,

t e d a

ad 1.

- inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu

ad 2.

- inému úmyselne ublížil na zdraví

- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti pristupnom vytrznosti najmä tym, že napadol iného a spáchal čin, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

t ý m s p á c h a l

ad 1.

- prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona

ad 2.

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona

- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona

z a t o m u u k l a d á

podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona za splnenia podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona mu súd ukladá probačný dohľad nad jeho správaním.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd určuje probačný dohľad pri ustanovení skúšobnej doby v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 5 Trestného zákona povinnosť dostaviť sa k probačnému a mediačnému úradníkovi podľa miesta bydliska v časových termínoch určených probačným a mediačným úradníkom a povinnosť kontaktovať sa s probačným a mediačným úradníkom v časových termínoch a spôsobom určeným probačným a mediačným úradníkom.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. f) Trestného zákona ukladá mu povinnosť spočívajúcu v príkaze písomne sa ospravedlniť poškodeným O. I., B. A. X. B.. A. N..

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. d) Trestného zákona ukladá mu povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu poškodenému B.. A. N.É., C.. XX.XX.XXXX, S. A. C. D., L. XX/XX v sume 1201,16 eur, poškodenej spoločnosti Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35 942 436 v sume 558,68 eur a poškodenej spoločnosti Sociálnej poisťovni, so sídlom Rázusova 128, 093 18 Vranov nad Topľou, IČO: 30 807 484 v sume 122 eur.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. k) Trestného zákona ukladá mu povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku obžalovaného L. H. pre skutok právne posudzovaný ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

po uzamknutí pivničných priestorov obytného bloku č. XXXX/XX na sídl. W. vo Vranove nad Topľou vybral kľúče a odomkol si prostredníctvom kľúča, ktorý sa nachádzal na zväzku, uzamknuté motorové vozidlo zn. Seat Inca, evidenčného čísla A.-XXX X., vlastníkom ktorého je O. I., ktoré bolo odparkované pred týmto obytným blokom, kde z tohto vozidla odcudzil finančnú hotovosť v sume 500 eur, čím svojím konaním spôsobil poškodenému O. I. odcudzením finančnej hotovosti škodu v sume 500 eur, pričom

tohto skutku sa dopustil, hoci bol za taký čin odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Košice II pod sp. zn. 3T/96/2013 zo dňa 27.03.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.04.2015,

a pre skutok právne posudzovaný ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

v dobe od 17.00 hod. dňa 19.09.2015 do 02.00 hod. dňa 20.09.2015 došiel k zadnej časti súvisle oplotenému pozemku rodinného domu č. XXXX/XX nachádzajúceho sa na Q.I. vo Vranove nad Topľou, kde na oplotení zvesil z pántov kovovú bránu, vošiel na pozemok tohto domu a následne z dvora odcudzil motocykel zn. JinLun, JL 125 T-13, Adams, bordovej farby, VIN: T., bez evidenčného čísla, čím takto svojím konaním spôsobil pre majiteľa M. S.I., C.. XX.X.XXXX, trvale bytom Q. XXXX/XX, A. C. D. škodu odcudzením podľa odborného vyjadrenia vo výške 300 eur, pričom tohto skutku sa dopustil, hoci bol za taký čin odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Košice II pod sp. zn. 3T/96/2013 zo dňa 27.03.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.04.2015

spod obžaloby o s l o b o d z u j e, pretože nebolo dokázané, že skutky spáchal obžalovaný.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu ukladá povinnosť uhradiť poškodenému B.. A. N., C.. XX.XX.XXXX, S. A. C. D., L. XX/XX škodu v sume 1201,16 eur, poškodenej spoločnosti Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35 942 436 škodu v sume 558,68 eur a poškodenej spoločnosti Sociálnej poisťovni, so sídlom Rázusova 128, 093 18 Vranov nad Topľou, IČO: 30 807 484 škodu v sume 122 eur.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku poškodeného O. I., C.. XX.XX.XXXX, S. A. C. D., W. XXXX/XX a poškodeného M. S., C.. XX.X.XXXX, S. A. C. D., Q. XXXX/XX s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podala na obžalovaného obžalobu pre skutok pod bodom 1. na tom skutkovom základe, že dňa 03.06.2016 v čase okolo 19.00 hod. uzamkol dvere na pivničných priestoroch obytného bloku č. XXXX/XX, na sídlisku W. vo Vranove nad Topľou, kde v tom čase sa tam nachádzali O. I.Ý., C.. XX.XX.XXXX a B. A., C.. XX.XX.XXXX, ktorí ponechali kľúče v zámku, obžalovaný tieto kľúče vybral a odomkol si prostredníctvom kľúča, ktorý sa nachádzal na zväzku uzamknuté motorové vozidlo zn. Seat Inca, evidenčného čísla A.-XXX-X., vlastníkom ktorého je O. I., ktoré bolo odparkované pred týmto obytným blokom, kde z tohto vozidla odcudzil finančnú hotovosť v sume 500 eur, čím svojím konaním spôsobil poškodenému O. I. odcudzením finančnej hotovosti škodu v sume 500 eur, pričom tohto skutku sa dopustil, hoci bol za taký čin odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Košice II pod sp. zn. 3T/96/2013 zo dňa 27.03.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.04.2015, ktorý skutok po právnej stránke kvalifikovala ako zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. c) Trestného zákona a zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona, v bode 2. obžaloby pre skutok, že v dobe od 17.00 hod. dňa 19.09.2015 do 02.00 hod. dňa 20.09.2015, došiel k zadnej časti súvisle oplotenému pozemku rodinného domu č. XXXX/XX, nachádzajúceho sa na Q. vo Vranove nad Topľou, kde na oplotení zvesil z pántov kovovú bránu, vošiel na pozemok tohto domu a následne z dvora odcudzil motocykel zn. JinLun, JL 125 T-13, Adams, bordovej farby, VIN: T., bez evidenčného čísla, čím takto svojím konaním spôsobil pre majiteľa M. S., C.. XX.XX.XXXX, D. S. Q. Č.. XXXX/XX, A. C. D., škodu odcudzením podľa odborného vyjadrenia vo výške 300 eur, pričom tohto skutku sa dopustil po tom, čo bol za taký čin odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Košice II, pod. sp.zn. 3T/96/2013 zo dňa 27.03.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.04.2015, ktorý skutok kvalifikovala po právnej stránke ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona a v bode 3 obžaloby pre zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 k § 155 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona a to tom skutkovom základe, že Dňa 26.10.2015 v čase okolo 21.45 hod. na chodníku pred neobývaným rodinným domom č. X na ulici M. vo Vranove nad Topľou, napadol poškodeného B.. A. N., C.. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že obžalovaný držiac neznámy

tupý predmet vo svojej ruke, udrel poškodeného dostatočne veľkou intenzitou po pravej spánkovej oblasti, čomu predchádzalo to, že poškodený obvineného našiel čupieť na jeho pozemku pri uvedenom rodinnom dome a odtiaľ ho poškodený bez vzájomného konfliktu vyviedol pred uvedený rodinný dom, čím podľa znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia, mu takto obvinený svojím konaním spôsobil tržnozhoždenú ranu hlavy v spánkovej oblasti vpravo a otras mozgu stredného stupňa s dĺžkou liečenia a práceneschopnosti v trvaní cca 21 dní a taký čin spáchal po tom, čo bol rozkazom o uložení sankcie postihnutý za priestupok Okresným úradom Vranov nad Topľou, Odbor všeobecnej vnútornej správy Vranov nad Topľou, č. OU-VT-OVVS-2015/001137-2 zo dňa 19.02.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 19.02.2015.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní neurobil žiadne z vyhlásení v zmysle § 257 Trestného poriadku.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka - poškodeného O. I., svedkyne Q. I., svedka U. O., svedka - poškodeného B. A., svedkyne Y. A. Y., svedka - poškodeného M. S., svedka - poškodeného B. A. N.É., svedka W. B., svedka W. I., svedka D. S., svedkyne U. O., znalca B. U. A., svedka M. I., čítaním zápisnice o výsluchu svedka B. T., svedka A. W., svedka Y. R. Y., svedka W. B., svedka B. Ž. a svedka D. U., B. B. Ž. a W. O. B.Y., znaleckým posudkom z odboru zdravotníctvo a farmácia, čítaním zápisnice o trestnom oznámení, zápisnice o ohliadke miesta činu s priloženou fotodokumentáciou vo veci krádeže motocykla, zápisnice o ohliadke miesta nájdenia vecí a fotodokumentáciou, zápisnice o ohliadke miesta činu - dodatočná spolu s fotodokumentáciou, oboznámením sa s evidenčnou kartou vozidla a technickým preukazom motocykla, čítaním odborného vyjadrenia ku škode, príjmového pokladničného dokladu, oboznámením sa s priestupkovým spisom ORPZ-VT-OPP3-558/2015-P, lekárskou správou, odpisom registra trestov, výpisom evidencie priestupkov, čítaním správy Mesta A. C. D., správy ÚVV a ÚVTOS Košice, rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 4T/83/2012, rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T/96/2013, rozkazu na uloženie sankcie za priestupok, oboznámením sa s odpoveďou na lustráciu v Registri priestupkov, odpisom registra trestov, lustráciou v Sociálnej poisťovni, mzdovým listom obžalovaného, pracovnou zmluvou a oboznámením sa so spismi tunajšieho súdu sp. zn. 12T/57/2013, sp. zn. 10T/117/2014, sp. zn. 10T/85/2015, sp. zn. 10T/6/2012, so spisom Okresného súdu Košice I sp. zn. 4T/83/2012 a so spisom Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T/96/2013 a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný k svojim osobným, rodinným a majetkovým pomerom uviedol, že žije spoločne s priateľkou v Českej republike, kde aj pracuje ako operátor výroby. Ku skutku pod bodom 1 obžaloby uviedol, že išiel s R. S. a U. O. cez Sídliisko W., cez autoškolu, a tam si všimli, že ide po ceste auto, aké auto to bolo, vtedy nevedel. V tom aute boli dve osoby, jedného poznal z videnia, lebo býval na sídlisku, kde bývala jeho vtedajšia priateľka, druhého, ktorý sa volá I., ktorého priezvisko sa dozvedel až neskôr, v tom čase nepoznal. Auto zastalo v jednosmerke a I. aj ten druhý išli do pivničných priestorov. Niečo držali v rukách a asi to niesli do tej pivnice. Tam bol v tom čase podnik Pub, tak oni ako išli traja, tak si ich všimli. Tí dvaja išli k tej pivnici a obaja vošli dnu. Ten pivničný priestor bol od chodníka asi 5 metrov, a oni traja - on, S. a O. sa po tom chodníku priblížili k tým dverám. Povedal, že ich zamkne, že bude sranda. Tak sa priblížil k tým dverám, pribuchol a zamkol ich a to kľúčom, ktorý bol v zámku, mal to byť iba vtip. Keď ich zamkli, začali sa všetci traja smiať a pokračovali všetci traja smerom na sídlisko T.. Tam pri Večierke W., on zostal a S. a O. pokračovali ďalej. Počkal na priateľku W. U., ktorá tam mala prísť, ktorá aj prišla a potom išli k nemu domov na sídlisko B.. Tie peniaze, čo sú uvedené, že mal zobrať, tak tie nezobral. Kľúče zostali vo dverách. Ďalej uviedol, že si nespomína, že by v tom priestore boli nejaké iné osoby. Ale potom pri škole kúsok od toho miesta videl nejakých ľudí, bol to párik a oni išli šikmo cez sídlisko od školy W. do mesta cez parkovisko. Možno, že aj oni dvaja sa tam vrátili k tomu autu. Odstavené auto si on nevšimol. Keď oni vošli dnu, tak zamkol dvere a išiel preč. Keď sa O. a S. oddelili, nevidel akým smerom išli. Pri drevárskej škole oni pokračovali rovno, pozdravili sa. On išiel doprava za bytovku a oni išli rovno. Teda keď sa pozdravili, on sa otočil doprava a viac ich nepozoroval, nepozeral sa za nimi. Išiel na schody pri večierke, tam si sadol a z týchto schodov je výhľad smerom na koľajnice. Pri aute nebol on ani O. a S.. I. pred tým nepoznal. Auto si nevšimol, len zaregistroval, že prešlo okolo. V minulosti vykrádal záložne.

Ku skutku pod bodom 2 obžaloby uviedol, že to nespravil, lebo tam nebol. V minulosti dal I. facku a možno preto to naň povedal, pričom to bolo naposledy, čo sa spolu stretli. Vie o tom, že mal I. predávať skúte,r lebo bol na T. pri tej večierke, prišiel tam D. S. a mu povedal, že keď išiel do Roka, do podniku na sídlisku I. mája, prišiel k nemu I. a ponúkal mu skúter a kde mu D. S. povedal, že skúter nechce a poslal

I. od seba preč. Nevie však o aký skúter malo ísť. Q. pozná, ale dom č. XXXX nie, rovnako nepozná S. a ani Y.. Nikdy neodnášal alebo nedával nejaký skúter alebo motocykel do nejakej opravovane.

Ku skutku pod bodom 3 obžaloby obžalovaný uviedol, že išiel vtedy od priateľky z T., z jej bytu, smerom do mesta cez polikliniku, cez jednosmerku, nevie aká je to ulica. V tom čase bol bezdomovec, nakoľko ho vyhodili z domu. Išiel ku gymnáziu a začalo pršať, bola mu zima a chcel sa niekde schovať pred dažďom, tak preskočil plot, o aký plot konkrétne sa jednalo to nevie, bola tma, ten plot preskočil preto, lebo za plotom bola strieška, kde sa schúľil do kĺbka, aby sa trošku zahrial. Keď tam bol asi 5-10 minút, na to prišiel ku mne jeden pán, nepoznal ho, no bol taký starší, začal na neho kričať, čo tam robí a spomína si, že držal v rukách lopatu. Priložil mu ju ku krku, že sa nemá hýbať a zostal stáť. Potom pribehol druhý muž, mladší, vyviedli ho vonku pred bránu. Už si nepamätá dokedy mal tú lopatu pod krkom, lebo jeden ho držal z jednej strany a druhý z druhej a držali ho za ramená. Keď vyšli vonku na chodník pred dom, tak ten muž mal tú lopatu opretú o seba. A keď išiel kontrolovať dnu do dvora, tak zobral lopatu so sebou. Ďalej uviedol, že niekto mu dal päšťovku pod oko, ale nespomína si, že kto, pričom dostal len jeden úder. Bola to silná rana, lebo hneď cítil, že mu to začalo puchnúť. Ten starší asi odišiel pozrieť, či niečo neukradol. Ďalej uviedol, že je taký typ človeka, že keď ho vtedy udreli jeden z nich, tak aj on toho človeka udrel päšťou pravej ruky do oka alebo do sánky. Ten muž potom spadol za zem, buchol si hlavu o obrubník a zostal ležať. A dal mu ešte asi kopačku do hlavy, ale so žiadnou tyčkou alebo nejakou vecou ho nebuchol. Teda jednalo sa o jeden úder päšťou a jedno kopnutie asi do hlavy. Spomína si, že niekto asi z A., čo je reštaurácia, od toho domu napravo, tak vtedy niekto zakričal, nevie však čo, a on utiekol preč smerom ku Bale, čo je oproti Jednote. V minulosti bol aj za bitku odsúdený. Uviedol, že sa považuje za skúseného bitkára. Nešiel tam s úmyslom niekoho zbiť alebo napadnúť. Mrzí ho, ako to dopadlo. Nemal tak konať. Keď znalec uvádza, že poškodený bol udretý tupým predmetom, tak ten jeho úder mohol mať takú silu. On nikdy, ani vtedy večer, pri sebe nemal žiadne predmety, ktorými by sa bil alebo používal pri bitke.

Svedok - poškodený O. I. uviedol, že dňa 03.06.2015 išli s B. A. od parkoviska na Sídlišku W. smerom do pivnice, tam kde býval, ktorá sa nachádza v bytovke XXXX/XX na Sídlišku W.. Išli do tej pivnice odniesť stroj, ktorý mali v práci a za nimi išla nejaká partia chlapcov, ktorú si všimli, keď kráčali k tej pivnici. Bola to partia troch chlapcov. Vošli do tej pivnice, on otvoril pivnicu so svojimi kľúčmi, vošli dovnútra, dvere sa privreli, zrazu už len počuli ako sa dvere pribuchli a sa zamkli. On začal búchať na tie dvere, aby im otvorili a dole na dverách do pivnice, sú také vetračky, je to asi 20 na 20 cm a cez tieto videl ako nejaký človek odchádza od týchto dverí. Nevie už, ktorý to bol z tých chlapcov. Keď boli s A. v tej pivnici, tak sa zľakli a rozmýšľali ako sa dostanú z tej pivnice a potom ho napadlo, že zavolá mame, lebo ona mala náhradné kľúče, aby im prišla otvoriť. Mama prišla dole, otvorila im dvere, on ešte pozeral či niekde na zemi nie sú kľúče a utekali k autu, lebo chceli ísť za tými tromi chlapcami. Z tých chlapcov z videnia poznal S., zo sídliska, a tých dvoch vôbec nepoznal. Potom prišli k autu, v aute boli kľúče, boli to tie jeho kľúče z pivnice. Otvoril dvere vodiča a na sedadle vozidla videl otvorenú taštičku, kde mal doklady, peňaženku, ktorú mal pokiaľ si dobre pamätá, uloženú v priestore medzi sedadlami. Uviedol, že to bola kapsička možno 15-20 cm x 20 cm na zips. Pokiaľ sa človek pozrel zvonku do auta, tak bolo tú kapsičku vidno. Ten priestor medzi sedadlami nemal žiaden zatvárací systém. Hneď ho napadlo, keď zbadal taštičku, pozrieť do peňaženky a chýbali mu tam peniaze, bolo to 500 eur. Jednalo sa o peniaze zo zákazky, bolo to asi 5 ks 100 eurových bankoviek. Sadli do auta a išli hľadať tých chlapcov, či ich niekde nenájdu. Trošku ich hľadali, no nenašli ich, kolegu odviezol domov a on išiel na políciu. Z pivnice nevidel pohyb ďalších osôb po ulici. K rozporu výpovedí z prípravného konania uviedol, že možno vtedy tiež hovoril, že nevie ktorý to bol, no po čase tých chlapcov už spoznal, vtedy keď ich prvýkrát videl, poznal iba S.. A potom, keď už dodatočne vypovedal, tak už spoznal tých dvoch chlapcov, že jeden sa volá H. a druhého tiež vtedy vedel meno, ale už zabudol. Od uzamknutia v pivnici do príchodu jeho matky možno ubehlo 10 minút. Ďalej uviedol, že cez priezor dverí z pivnice videl ako ten jeden chlapec odchádzal od dverí, pričom priezor na dverách je vo výške asi pol metra od zeme. Ten priezor je taká vetračka 20cm na výšku aj na šírku, je to mriežka. Čo sa týka sumy 500 eur, ktorá mu bola odcudzená, mal k tej sume aj príjmový pokladničný doklad, jednalo sa o cenu za práce asi za tri dni, čo pracovali v Michalovciach. Auto uzamkol, jednalo sa o auto Seat Inka, je to pickup, má to dvoje dvere a jeden kufor a uzamkávalo sa na kľúč. Teda s kľúčom musel klasicky zatvoriť dvere. Podozrenie na tých chlapcov mal preto, lebo keď zamkli a mali kľúče tak ho napadlo, že to mohli byť oni. Bol to zväzok kľúčov, na ktorých boli kľúče od pivnice, od auta, možno ešte aj nejaké ďalšie kľúče. Tí chlapci boli možno 10 metrov od nich. Keď stál čelom k dverám pivnice, tak oni boli v ľavej časti. Oni išli smerom od auta, pričom oni išli za nimi. Auto bolo odstavené od bytovky asi 50 metrov. Vybrali z auta veci, išli na chodník, ktorý

vedie priamo k bytovke. A vtedy začuli za nimi zvuk nejakých ľudí. Zastavili auto na parkovisku, ktoré používajú k potravinám a k materskej škole na juhu, parkovisko je pri kanáli, cez ktorý vedie prechod k autoškole B.. Teda nevie presne ako sa tam dostali tie osoby, buď mohli prejsť po chodníku od materskej školy alebo cez ten most cez kanál. Kľúče našiel potom v aute.

Svedkyňa Q. I. ku skutku zo dňa 03.06.2015 uviedla, že jej zavolať jej syn O. I., že má zobrať náhradné kľúče od pivnice, ktoré mala doma a prísť ho otvoriť, lebo ho niekto zamkol, že je zavretý v pivnici. Jedná sa o pivnicu v ich bloku, vonku. Zobrala kľúče, prišla k pivnici, otvorila ich. V pivnici bol syn aj s pánom A.. Nepýtala sa, prečo boli zamknutí, ani jej o tom nerozprávali. Túto pivnicu používa syn, má tam svoje osobné aj pracovné veci. Čo potom robili jej syn s A. nevie, ona im otvorila a išla naspäť hore. Nevie kam išli, možno k autu, auto bolo neďaleko, bolo to synove auto, videla ho. Musela vyjsť vonku z bytovky a tak prísť k pivnici, je to pivnica z vonku. Dvere do pivnice sú zvonku, čiže do pivnice sa dá vojsť priamo z ulice, je to pivnica v suteréne bytovky. Neregistrovala tam nikoho. Syn jej spomínal, že mu mali byť odcudzené peniaze, avšak nevie, ďalšie podrobnosti, nevie odhadnúť, aký čas uplynul od telefonátu jej syna po odomknutie, potom čo zavolať, išla výťahom dole a išla k pivnici.

U. O. ako svedok uviedol, že dňa 03.06.2015 išiel okolo W., spolu s obžalovaným a R. S., boli pod vplyvom alkoholu. Obžalovaný videl ako idú do pivnice I., ktorého vtedy nepoznal, a ešte s jedným mužom. Nechali otvorené dvere a kľúče nechali v zámku z vonku. Obžalovaný povedal, že ich ide zavrieť, oni sa z toho smiali, on ich išiel zavrieť a išli preč. Obžalovaný ich tam zamkol, kľúče ostali vo dverách. Po tom čo ich obžalovaný zamkol, tak išli preč smerom na T., on, obžalovaný a S. k obchodu k večierke, ktorá je pri hokejbalovom ihrisku. Nepamätá si už bližšie, čo bolo vtedy, lebo boli všetci traja opití. Oni išli okolo krčmy, ktorá je na W., je to Pub za mostíkom, ktorý vedie od autoškoly B. smerom ku krčme Pub alebo k jednote. Oni zaregistrovali I. aj s tým mužom, keď boli pri tej krčme a vchádzali dnu do pivnice. O odcudzených peniazoch nevie nič. Dozvedel sa o tom, až keď mu prišiel papier z kriminálky, kde mu hovorili, že mali byť ukradnuté nejaké peniaze, čo ho zaskočilo, lebo obžalovaná ich len zamkol a išli preč, bol ešte biely deň, bolo ešte vidno. Počas toho ako obžalovaný zamkol dvere pivnice bol s S. na chodníku a čakali na obžalovaného. Určite tam boli aj iné osoby, ale bližšie, kto to bol alebo kam išli, to nevie, ani ktorým smerom. Uviedol tiež, že potom odchádzal od večierky domov na T.Č., čo oni potom pri večierke robili, to nevie. Bol to taký deň, že dosť pili. Podľa neho to bol blbý nápad obžalovaného, smial sa z toho, lebo bol vtedy opitý. Nespomína si, či mal obžalovaný v tom čase nejakú priateľku. Nevidel, že by obžalovaný išiel prezrieť auto, ktoré bolo odstavené, nevie ani z ktorého auta vychádzali I. a ten druhý. Keď ich obžalovaný zamkol, išli hneď preč. S. býval na T. a obžalovaný na O. X.B.. Pamätá si, že kľúče zostali vo dverách. Boli to klasické kľúče na zväzku. On stál na chodníku, ale vie isto, že tie kľúče vo dverách zostali. Ľudí, ktorých zamkol obžalovaný nepoznal, ale títo prichádzali z parkoviska, ktoré je za vežiakom pri kanáli. On priamo nevidel auto, z ktorého vyšli, videli iba, že idú do pivnice. Nezaujímali o to auto, z ktorého oni vyšli.

Svedok - poškodený B. A. vypovedal, že dňa 03.06.2015 boli spolu s I. na zákazke. Išli potom do pivnice odniesť veci. Boli to veci, ktoré patrili I.. Vošli do pivnice, tie dvere sa tak trošku samovoľne zatvárali, ale nezabuchnú sa celkom. Ale zrazu sa dvere zatvorili a pretočil sa kľúčik a oni boli v šoku, že čo sa deje. I. pozrel, vraj niekoho videl, začal kričať, aby otvorili a potom zavolať svojej mame, ktorá prišla otvoriť. Oni potom išli hľadať tých, vtedy poznal aj obžalovaného aj S.. Ešte niekto s nimi bol, boli to traja alebo štyria. Išli ich hľadať preto, lebo I. zmizli peniaze z auta, bolo to 500 eur, ktoré mal I. peniaze, ale nevie kde presne. Keďže tých chlapcov nenašli, I.Č. ho vysadil a on sám išiel na políciu to nahlásiť, že mu zmizli peniaze. Nevie, kto uzamkol tie dvere na pivnici. Cez otvor na dverách pozeral I. a on mu povedal, že videl H. a tých dvoch, ale to mu hovoril až potom, v tej chvíli, keď pozeral cez okno v pivnici, tak mu nehovoril, že koho videl. Už si nepamätá či auto bolo zamknuté, keď išli do pivnice. Auto bolo zaparkované na mieste, kde je taký vjazd na chodník. Netuší akými kľúčmi otvorila matka poškodeného, nakoľko bol aj v strese, že čo sa stalo. Keď potom prišli k tomu autu, tak asi bolo otvorené a kľúče tam boli hodené, ale nie je si tým istý. Netuší kto to odcudzil. V pivnici boli asi 10-15 minút. Mama I. býva hore v tej bytovke, v tom vchode, kde je pivnica, v ktorej boli. Väčšinu času pozeral cez ten pivničný otvor I., pozeral doprava, doľava, bolo ticho, bol tiež v strese, že čo sa deje. Keď pozeral cez ten priezor, vyjadroval sa v tom zmysle, že čo sa stalo, aj zahrešil. Nič iné nehovoril, len stále nadával a panikáril, že prečo to urobili, nevedel si vysvetliť. On si najprv myslel zrejme, že ten čo ich zamkol, že to robí zo srandy, že ich potom po chvíli odomkne. Z videnia pozná všetkých a to po mene S., jeho pozná aj podľa chôdze, lebo chodí takým zvláštnym štýlom, akoby bol majster sveta. Oni sa medzi sebou rozprávali,

bolo ich počuť, ale neboli nejako zvlášť hluční a zdá sa mu, že niektorí z nich mali aj vypité. V okolí neregistroval žiadne osoby. Potom s I. hľadali tie osoby, čo to spravili, po sídlisku W. a po sídlisku T..

Y.. A. Y. ako svedkyňa k odcudzenému skútru uviedla, že netušila, že to je odcudzený motocykel, bolo to večer v septembri 2015, okolo 19,00 hod., bola tma. Pred ich domom, kde bývajú na Q. ulici a nemajú oplotenie, zazvonil nejaký mladý človek a povedal jej, že sa mu pokazila motorka, či si ju môže dať do ich garáže, ktorá je hneď neďaleko vedľa dverí do domu, ale tiež z ulice. Súčasťou domu je bývalá manželova firma, v ktorej už nepodniká a koniec tej budovy bol v prenájme pre autoservis, tak povedal, že ráno si to dá opraviť do toho autoservisu. Ona mu povedala dobre, otvorila dvere na garáži prostredníctvom diaľkového ovládania a vedľa auta on si postavil tú motorku. Čo sa týka toho muža, na neho veľmi nepozerala, ale mal čiapku, takú šiltovku. Vošiel do garáže, zaparkoval motorku, vyšiel, ona garáž zatvorila, v ten večer ešte aj pršalo, všetko bolo mokré a špinavé a bola sama doma. Vtedy jej to prišlo normálne, čo urobila, keďže on uviedol, že to chce dať do toho servisu. Potom prišiel manžel, ktorý prichádzal domov až po 19.00 hod., povedala mu čo sa udialo, rozčúlil sa, pretože v garáži z toho niečo vytekalo, bol tam aj zápach a tým sa to skončilo, manžel jej aj povedal, že to nemala robiť. Vtedy ráno išla do práce a manžel bol doma, zobral motorku a odviezol ju do toho servisu. Čo sa týka toho mladého človeka, šlo o muža, ktorého nepoznala, nikdy predtým ho nevidela, nevedela, kto to je, vôbec by ho nevedela opísať. Čo sa týka veku bol to muž možno vo veku XX-XX rokov, bol to mladý muž. Tučný nebol, skôr štíhly, stredná výška do XXX cm. Matne si len toto pamätá, lebo celé sa to udialo s tým mužom a motorkou asi za 3 minúty. Ten muž bol počas toho aj ako dával motorku do garáže možno aj 2 - 3 metre od nej. Manžel jej hneď ráno povedal, že tú motorku odvezie preč z garáže, lebo to tam vytekalo, smrdelo. Keď o pol štvrtej prišla z práce, tak manžel povedal, že dal motorku do servisu. A keď sa ho pýtala, či bol nejaký muž po tú motorku tak povedal, že nie, že žiaden muž u nich nebol. Ona sa o tom, že motorka mala byť kradnutá, dozvedela až na polícii, preto vtedy, keď ten muž s tou motorkou prišiel, nemala dôvod sa o to nejako viac zaujímať, brala to tak, že má pokazenú motorku a chce ju dať opraviť. Ďalej nezisťovali, kto tu motorku privedol.

Svedok - poškodený M. S. vypovedal, že dňa 11.09.2015 niekedy poobede išiel s kamarátmi do lesa opekať. Býva na Q. a opekať išli na Q. do lesa. V čase, keď odchádzal z domu, bol jeho motocykel, presnú značku už nevie uviesť, umiestnený za brámkou, na betónovom podklade, bránka bola uzamknutá, ten betónový podklad sa nachádza na ich pozemku, bránka vedie na cestu, motocykel bol zakrytý plachtou. Vlastníkom motocykla je už dlhšiu dobu, niekoľko rokov. Keď sa potom vracal domov z opekačky, čo bolo možno okolo polnoci alebo 1 hodiny ráno, tak si všimol, že bránka je vysadená, dvor je otvorený a skúter tam nebol na tom mieste, kde sa nachádzal. Keď tam skúter nevidel, tak išiel za rodičmi a za bratom a pýtal sa ich, či skúter náhodou niekde nepremiestnili. Oni mu povedali, že nič o tom nevedia, tak zavolať políciu. Počkal na príchod polície, oni to preverili a potom odišiel s nimi spísať zápisnicu. Asi dva alebo tri dni na to prišiel B. T., ktorý býva na ich ulici, a priniesol mu skúter, ktorý už bol v dosť dezolátnom stave a bol aj rozobratý. Bol to ten jeho skúter, ktorý spoznal podľa toho, že jeho skúter mal nafarbený výfuk na fialovo. Na skútri neboli už ani plasty, ani smerovky, ani batéria tam nebola. Dá sa povedať, že zo skútra zostala len konštrukcia. B. T. mu povedal, že išiel z mesta a prechádzal okolo garáže pána Y. a uvidel tam ten skúter a spoznal ho podľa fialového výfuku a zistil, že to je jeho skúter, ktorý mu ukradli, nakoľko on mu to hovoril deň po tom, čo skúter bol ukradnutý. T. mu ešte povedal, že ten pán, asi Y., mu ponúkol ten skúter, hoci aj zadarmo, lebo mu tam len zavadzia. Preto T. skúter zobral a doniesol mu ho domov. On to potom oznámil aj polícii. Nezisťoval nič o tom, prečo sa skúter nachádzal u pána Y.. Na ich ulici je nízka frekvencia osôb, je tam cca 30 domov, je to individuálne koľko ľudí sa pohybuje po ulici. Častejšie sú to ľudia, čo tam bývajú, ale pohybujú sa tam aj osoby z mesta, alebo také, ktoré idú do lesa, napr. opekať alebo na turistiku. Je to totiž ulička kadiaľ sa dá prejsť z mesta do lesa. W. I. pozná, nestretáva sa s ním, ani nie sú kamaráti. Poznal ho, lebo možno týždeň predtým, než mu zmizol skúter, ho W. I. oslovil, vtedy nevedel ako sa volá, či skúter nechce predať. Povedal mu, že nie. Potom sa kamarátov pýtal na tú osobu a oni mu povedali, že sa volá W. I., potom sa s ním už nestretol. Samotný skúter nebol zabezpečený proti krádeži, ale na bránke bola kladka.

Svedok - poškodený B.. A. N. uviedol, že dňa 26.10.2015 v tom čase staval dom na M. P. Č.. XX, vtedy s manželkou býval ešte v paneláku na L., pričom o poschodie nižšie bývali jeho svokrovci. Oproti stavbe sa nachádza reštaurácia A. a v ten deň nejaká osoba, ktorá pozná jeho svokra zavolała svokre na mobilný telefón. Bolo už v čase možno po 22.00 hod. Z tej reštaurácie svokre oznámili, že niekto sa pohybuje po stavenisku. Svokra vyrozumela jeho, on sadol do auta, prišiel k stavenisku, auto zaparkoval na ulici, odomkol si bránku, išiel dnu skontrolovať dvor, išiel dozadu, kde v tom čase ešte stál malý domček a keď

prišiel k tomu domčeku, tak tam sa skrýval, čupel nejaký chlapec. On toho chlapca nepoznal. Opýtal sa ho, čo tu robí, on sa postavil. Povedal mu, aby vyšiel z dvora vonku a išli pred dom na chodník. On išiel pred ním, svedok počkal, vyšli na chodník vonku. Svedok sa ho pýtal, kto ho tam poslal a to už cestou, keď išli na chodník. On nič neodpovedal. Stáli na chodníku, on stál oproti svedkovi, veľmi ho nesledoval, stratil pozornosť, lebo sa obzeral po ulici a potom si už nepamätá nič, len, že sa zobudil v nemocnici. On nevidel a ani si nepamätá ako ho udrel. Potom sa dozvedel, že prišiel tam svokor a ten potom zavolať záchranku. Tá osoba čo tam bola, bol chlapec vysoký, chudý. Nepamätá si už ani aké mal oblečenie. Ale keď čupel pri tom domčeku, tak mal tam rukavice a také kladivko, asi chcel v tom domčeku kradnúť. Potom čo išli vonku sa už k tým rukaviciam a ku kladivku nevie vyjadriť. Keď išiel vonku, tak bol ten chlapec celý čas ticho. Išli vonku normálne, bolo to rýchle. Po tom, čo sa postavil, vyšli na chodník a on sa ho stále pýtal, kto ho tam poslal. Keď prišiel do dvora, tam nebol nikto a keď prišiel k domčeku, tam bol ten chlapec. Nevie o tom, že by boli v priestore dvora nejaké iné osoby. K rozporu vo výpovedi z prípravného konania uviedol, že nakoľko ide o dlhšiu dobu nespomína si na všetko presne. Zrejme rozprával o tom so svokrom a možno on mu povedal, že zobral tomu chlapcovi ten rýľ. Možno naozaj sa o tom so svokrom rozprával, možno preto takto vypovedal. Mal otras mozgu a rozprávali mu potom, že ležal na chodníku a zrejme ho našiel svokor. Mal ešte tržnú ranu na pravej strane hlavy vzadu. Bol práceneschopný, kým bol hospitalizovaný a potom ešte nejaký čas. Čo sa týka obmedzenia obvyklého spôsobu života mal bolesti hlavy a čo sa týka práce, nemohol robiť ani na stavbe, kde mal zákazku. S bitkami skúsenosti nemá. Neskôr zisťoval, kto mu to spôsobil, dozvedel sa, že je to „expert“, že kradol, zistil to od známych. Nevie či ho udrel nejakým predmetom alebo rukou, keby bol videl, že ho ide udrieť, tak by možno reagoval. Oni stáli oproti sebe, asi meter od seba, ale ako ho on udrel, to nevie. Nevidel, že by niečo mal v rukách. On sa toho chlapca stále pýtal, kto ho tam poslal a prečo. Bol kľudný, nemal z toho chlapca strach, vnímal, že ten chlapec je chudší ako on, nemal strach, žeby mu ten chlapec nejako fyzicky ublížil, že by si na neho dovolil.

W. B. ako svedok uviedol, že dňa 26. 10. 2015 na základe telefónneho oznámenia mu manželka povedala, že kradnú alebo vylúpili stavenisko, ktoré bolo na M. P. Jednalo sa o stavenisko, kde rekonštruoval dom jeho zať s dcérou. Manželka mu povedala, že tam išiel zať, teda poškodený, aby išiel za ním, aby tam nebol sám. Oni v tom čase bývali na L.. Nepamätá si už, či išiel peši alebo autom, ale skôr asi autom. Prišiel tam a poškodený tam mal nejakého chlapíka, vyvádzať niekoho vonku zo zadnej časti domu. On ich už stretol prakticky pri bránke na dvore, keď vychádzali na ulicu, ten chlapec držal v ruke nejakú lopatu alebo rýľ, nevie, čo to bolo, nepamätá si. On v pravej ruke mal tú lopatu, ešte hovoril poškodenému - zaťovi, že nech si dáva pozor, že ho mohol tou lopatou ovaliť, on mu zobral tú lopatu alebo rýľ, oprel to o stenu a vyšli vonku na ulicu. Ešte povedal, že to bude dôkaz pre políciu a vyšli vonku na ulicu, teda všetci traja. Mal pri sebe baterku, tak povedal zaťovi, že pôjde prezrieť dozadu, či tam ešte niekto nie je, či neboli viacerí. Keď odchádzal, videl, že zať s tým chlapcom rozprával a ten chlapec stále niečo po vetrovke, mal na sebe niečo také dlhé s kapucňou, tak stále šmátral ako keby mal deravé vrecká, že hľadá občianku, lebo zať sa ho stále pýtal, že odkiaľ je, aby mu dal občianku. Toľko čo vošiel dnu, prezrel s baterkou zadný dvor a išiel naspäť, vtedy začul ranu, už bol pred bránou asi dva metre, začul potom pád a chrčanie a keď vyšiel na chodník, tak zať ležal horeznačky na chrbte a chrčal, preto ho dal na bok, nikoho nevidel, ešte sa zľakol, či ten chlapec nepichol zaťa s nožom, pod hlavou mal zať kaluž krvi, a keď ho dal nabok, tak sa bál či nie je pichnutý nožom. Ešte si myslel, že zať je taký chlap a tamten chlapec bol také tintítko, bol chudší, a možno aj vyšší od zaťa. Keď tam prišiel tak videl, že ten chlapec uteká okolo mäsiarne okolo S. vľavo ku domu kultúry. Z tej reštaurácie oproti vychádzali ľudia, on nemal pri sebe telefón, tak niektorá z čašníčok zavolať záchranku a políciu, nevie už kto prišiel prvý. Keď prišli policajti tak povedal, že tam je doličný predmet, ten rýľ alebo lopata a že nech z neho zoberú odtlačky, tak povedali, že nemajú so sebou techniku. Ten rýľ tam ešte stál dva alebo tri týždne, a potom sa s ním na stavbe asi niečo robilo, potom sa ozvali policajti, ale on im už povedal, že s tým rýľom sa pracuje. Teda ten rýľ alebo lopatu policajti už nebrali. Ten chlapec mal v pravej ruke ten rýľ, zobral mu ho a oprel o stenu. Keď vyšli na ulicu, vtedy nemal už nič v rukách, len stále niečo hľadal vo vreckách. Čo sa týka toho chlapca mal na hlave kapucňu, ktorú mal po celý čas, ale čo ho vnímal tých 20-30 sekúnd, tak skôr mal pocit, že je to róm, zdal sa mu počierny. Do tváre mu nevidel, ani by ho nepoznal. Mal asi nejakú vetrovku, podľa neho s deravými vreckami. Bola predĺžená až po kolená. Medzi zaťom a tým chlapcom nedošlo k nejakému konfliktu. Zať stál od neho možno na meter. Zaťa nechal s tým páchatel'om samého nakoľko bol zať robusnejší, stavaný, nebál sa, žeby mu ten páchatel' mohol niečo urobiť.

Svedok W. I. uviedol, že nevie a nemá vedomosť o tom, že by obžalovaný zobral skúter alebo motocykel. Počul o tom, hovorilo sa o tom vo Vranove, že obžalovaný vraj niekomu zobral skúter. V tom čase

sa nachádzal vo vyšetrovacej väzbe v Košiciach a aj obžalovaný bol vo väzbe. Uviedol, že na Q. má kamaráta, je to B. T..

V jeden deň mu hovoril, že jeho kamarátovi zmizol skúter. Po výzve na odstránenie rozporov s jeho výpoveďou z prípravného konania uviedol, že keď bol pri bare Roko na sídlisku 1. Mája vo Vranove nad Topľou prišiel za ním obžalovaný ešte s niekým a títo mu ponúkli na predaj skúter. Povedali mu, že je kradnutý a aby z neho odstránil VIN číslo a prestriekal ho. Dohodol sa s nimi na cene 40 eur. Zavolať dodávku a nechal ho odvieť do servisu. Prišiel tam a zazvonil na zvonček majiteľa domu, vyšla pani, ktorej povedal, že si chce u nich odložiť skúter, pričom mu to tá pani dovolila. Uviedol tiež, že pozná majiteľa skútra M. S., videl ho raz, možno dvakrát v živote a to cez B. T.. Osobne sa nepoznajú, nie sú ani v kamarátskom ani žiadnom inom vzťahu, nemajú medzi sebou žiadne spory. Nevie, nepamätá si, že by chcel niečo od neho kúpiť, nepamätá si na žiaden konkrétny rozhovor s ním. Vie, že ten skúter bol S. a predtým ten skúter nikdy nevidel.

Svedok D.Á. S. vypovedal, že v roku 2015 bol vo väzbe, odvtedy sa s týmito osobami nestýka. Jeho takéto veci už nezaujímajú, nepamätá si veci aj z kratšieho obdobia. Určite mu ale nikto neponúkal skúter na predaj. Čo sa týka stretnutia s I. a obžalovaným v roku 2015 vôbec si na to nespomína. Obžalovaný behal po sídlisku T., kde mal frajerku, jeho spoznal odtiaľ. I. pozná tiež dlhšiu dobu. Bližší vzťah mal k obžalovanému, nakoľko ho poznal od základnej školy. On sám chodil po sídlisku s inou partiou.

Svedkyňa U. O. uviedla, že čo sa týka skutku zo dňa 26.10.2015 tak v tom čase končili zmenu v reštaurácii A., kde vtedy pracovala ako čašníčka. Reštaurácia sa nachádza na ul. M. vo Vranove. Bolo to zhruba po 22 hod. večer, vychádzali z budovy, všetko zatvorili, bola tam ešte s jednou kolegyňou N.. Predtým tam boli ešte donáškar, jeden z nich bol aj D. U., ale tí odišli skôr, takže tam zostali len ony dve. Keď vychádzali po chodníku od budovy k autu, tak pred domom pána N. bola nejaká slovná potýčka medzi N.Ý. a medzi jedným mužom. Nachádzali sa najprv vo dvore pána N. a medzitým vyšli aj na chodník. Ten muž napadol pána N., videla to aj ona, aj kolegyňa. Ten muž čo tam bol, napadol pána N. do hlavy nejakým predmetom. Myslí si, že to bolo nejakým predmetom, lebo pán N. spadol na zem a mal nejakú ranu na hlave, pán N. potom krvácal a mal na hlave ranu. Ten muž stál s rukami vzadu a pán N. sa ho pýtal, že čo tam hľadal a on v tej chvíli ten muž vytiahol zo zadu ruky a nastala rana, taký buchot, taký zvuk, ako keď niekto niekoho buchne. Ten muž kopol N. aj do hlavy. Pán N. spadol na zem, oni začali kričať a ten muž - obžalovaný išiel k nim a kolegyňa kričala, aby volali políciu a záchranku. Ten muž sa potom rozbehol ulicou dole smerom do mesta. Keď zachraňovali pána N., prišiel tam ešte jeden muž, jeho otec alebo svokor, teda nejaký jeho príbuzný. Ten muž prišiel z dvora toho domu. Zavolali záchranku, prišla aj polícia. Pán N. bol v bezvedomí, lebo na ňu nereagoval. Ten, čo ho napadol, mal na hlave kapucňu. Nebolo tam veľmi vidno, lebo na tej ulici bola tma. Na druhý deň, keď prišla do práce, jej D. U. hovoril, že to je obžalovaný, lebo on ho videl v daný večer, keďže rozvážali jedlo, pohybovali sa do budovy a autami a videli obžalovaného sa tam flákať, postával tam. Ona osobne obžalovaného nepoznala, ani ho nepozná, len sa o ňom dozvedela z počutia.

Svedok M. I. uviedol, že dňa 26.10.2015 videl ako chlapík preskočil plot. Bolo to na M. P., po ktorej svedok išiel do jednej reštaurácie. Bolo to večer a videl ako nejaký chlapík, ktorý mal na sebe bundu s kapucňou alebo čiapku, preskakoval plot k jednému rodinnému domu. V tom čase nevedel, koho je ten dom. Potom kontaktovali majiteľa toho domu cez reštauráciu, ktorá je oproti. Ten, čo preskočil plot bol chlap v tmavom oblečení. Bol vysoký. Zdá sa mu, že mal niečo v ruke, mohol to byť rýľ, lopata, sekera. Asi aj preto ho napadlo, že to asi nebude domáci, keď takto tam preskakuje. Po zavolaní majiteľovi domu nevie, čo sa dialo ďalej. Neskôr z počutia sa dozvedel, že A. N. mal niekto napadnúť a že bol v nemocnici. Nevedel, kto ho mal napadnúť, len predpokladá, že to mohol byť ten muž, čo ho videl.

Súd prečítal aj zápisnice o výsluchu svedkov z prípravného konania.

Svedok B. T.Ý. vypovedal, že dňa 13.10.2015 šiel s A. W. k nemu domov a to na ul. Q. vo Vranove. Keď bol u neho, jeho sused pán Y. povedal, že má v garáži rozobratý motocykel, pričom mu ho išiel ukázať. Spoznal ho, lebo patril jeho kamarátovi M. S., ktorému ho niekto ukradol v mesiaci september 2015. Keď sa pýtali pána Y., ako sa k nemu ten motocykel dostal, povedal im, že vtedy nebol doma a že za jeho manželkou prišiel nejaký chlap, že to mal byť W. I. a tento dotlačil motorku do jeho garáže, že si ju bude potom opravovať.

Svedok A. W. vypovedal, že dňa 13.10.2015 bol u neho doma na ul. Q. vo Vranove jeho kamarát B. T.. Potom k nim domov prišiel pán Y., ktorý im povedal, že sa u neho doma nachádza skúter, ktorý tam niekto doniesol a on nevie, čo ma s ním robiť. Išli sa naň pozrieť a B. T. ten skúter spoznal, že patrí pánovi S., ktorému bol ukradnutý. Preto ho mu išli vrátiť, ale už v značne poškodenom stave.

W. B. ako svedkyňa uviedla, že dňa 26.10.2015 okolo 22 hodiny mala telefonát od niekoho z ulice M. vo Vranove nad Topľou, že niekto chce vniknúť do domu jej zaťa A. N.. Telefonujúci jej povedal, že tá osoba má pri sebe rýľ. Nevie kto jej telefonoval. Zavolala zaťovi s tým, že sa niekto pohybuje okolo ich domu. Poslala aj manžela, aby tam zať nebol sám. Neskôr sa išla k domu pozrieť aj ona a zistila, že jej zaťa niekto udrel nejakým predmetom po hlave. Pokiaľ vie, páchatelom mal byť obžalovaný, nakoľko jej to povedali ľudia, ktorí ho v ten večer spoznali.

Svedok B. Ž. uviedol, že dňa 26.10.2015 asi okolo 22 hodiny telefonoval sused M. I. s tým, že videl ako niekto preskakuje plot rodinného domu č. X na ulici M. a tiež videl, že tá osoba má v ruke rýľ a baterkou si svieti na dom. Hneď na to zavolať A. N., majiteľovi reštaurácie A., ktorý sa mal v tom čase nachádzať doma v H. a tak s určitosťou vie, že vôbec nič nevidel a A. N. potom len sprostredkoval hovor svokre majiteľovi domu.

D. U. vypovedal, že dňa 26.10.2015 niekoľkokrát videl, ako sa po ulici M. vo Vranove nad Topľou pohybuje obžalovaný, ktorého tam videl, nakoľko pracoval v reštaurácii A.. V čase o 22.00 hod. keď končil v práci, ho stretol znova, pričom mal obžalovaný rýľ alebo lopatu. Toho dňa, keď ho stretával za vidna, videl, že H. mal po tvári modriny, monokel a mal na sebe oblečenú žltu-zelenú bundu a na hlave kapucňu. Neskôr od kolegov počul, že obžalovaný mal napadnúť N., no toto nevidel.

Svedok R. S. vypovedal, že poškodených I. a A. v pivnici uzamkol obžalovaný, ktorý iba využil príležitosť, že akurát vtedy tam odstavili auto a šli do pivnice a oni išli okolo nich. Keď ich obžalovaný zamkol, on od nich potom išiel preč a preto, čo potom robil obžalovaný nevie.

Prečítané boli aj zápisnice o výsluchu zástupkyň za poškodenú Dôveru zdravotnú poisťovňu, a.s. B.. B. Ž., ktorá uplatnila nárok na náhradu škody za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenému B.. A. N. v sume 558,68 eur a zástupkyňa za Sociálnu poisťovňu nárok na náhradu škody titulom vyplatených nemocenských dávok vyplatených poškodenému vyplatených v sume 122 eur.

Zranenia spôsobené poškodenému B.. A. N. boli predmetom znaleckého skúmania. Znalecký posudok č. 3/2016 podal znalec B.. U. A., M.. znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia. Vo veci posúdenia zdravotného stavu poškodeného uviedol, že poškodený utrpel tržnozhoždenú ranu hlavy v spánkovej oblasti vpravo a otras mozgu stredného stupňa. K mechanizmu vzniku zranení uviedol, že tržnozhoždená rana vzniká typickým pôsobením tupého predmetu, ak násilie prekoná elasticitu a súdržnosť kože v hlbokých vrstvách a koža sa roztne v celej svojej hrúbke. Otras mozgu je najľahším stupňom tupého poranenia mozgu, je to čisto funkčná porucha centrálného nervového systému. Dĺžka liečenia a práceneschopnosti uvedených zranení je asi 21 dní. Obvyklý spôsob života poškodeného bol obmedzený predovšetkým bolesťou hlavy po úraze a to počas doby liečenia a práceneschopnosti. Na otázku akým predmetom mohli byť zranenia spôsobené znalec uviedol, že tržná rana vzniká typickým pôsobením tupého nástroja. Tržná rana má okraj vždy nerovný a tvar väčšinou nepravidelný, no pri chirurgicky ošetrenej rane je veľmi obtiažne, často úplne nemožné, určiť zraňujúci predmet. Na základe svedeckých výpovedí predpokladá úder tupým predmetom do pravej spánkovej oblasti hlavy s následným vznikom tržnozhoždenej rany a otrasu mozgu. Keďže došlo k úplnému prerušeniu celistvosti kože, šlo o intenzitu dostatočne veľkú na to, aby mohla byť spôsobená ťažká ujma na zdraví. Poranenia spôsobené poškodenému ohodnotil spolu na 70 bodov pri hodnote bodu 17,16 eur.

Znalec pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní zotrval na podanom znaleckom posudku a na jeho záveroch týkajúcich sa toho, že tržná rana vzniká typickým pôsobením tupého nástroja, pričom je veľmi obtiažne, často úplne nemožné, určiť zraňujúci predmet. Na základe svedeckých výpovedí predpokladá úder tupým predmetom. V ďalšom uviedol, že tržnozhoždená rana vzniká pôsobením tupého telesa, či to tupé teleso narazí na hlavu alebo si poškodený udrie hlavu o tupé teleso, sa nedá určiť z charakteru poranenia hlavy. Aj pri posudzovaní tejto rany vychádzal zo svedeckých výpovedí a preto v závere posudku uviedol, že s najväčšou pravdepodobnosťou došlo k vzniku rany úderom tupým predmetom. Podľa zdravotnej dokumentácie, ktorú mal k dispozícii, nedošlo ku poškodeniu kosti, lebky, ktorá chráni

mozog. Ak by bola intenzita vyššia, môže dôjsť k poškodeniu mozgu. Ale tá sila intenzity sa nedá už nejako merať a z medicínskeho hľadiska v podstate aj samotná zlomenina lebky nepredstavuje nejaké vážne nebezpečenstvo, avšak stále ak je prítomná zlomenina lebky, je možné predpokladať, že by došlo k poškodeniu vnútrolebečných orgánov. Ďalej uviedol, že za takýto tupý predmet, je možné považovať aj ľudské telo, napr. ruku zovretú v päst'. Ak by sme chceli explicitne presne zistiť o aký predmet išlo, ktorý spôsobil danú ranu, museli by už pri prvotnom ošetrení byť zobrať vzorky z okrajov rán, na základe ktorých by bolo možné určiť zraňujúci predmet. Ak je rana už chirurgicky ošetrená, už nie je možné z medicínskeho hľadiska určiť o aký predmet išlo. Zranenie poškodeného mohlo vzniknúť aj pádom, ale v správe, kde bol poškodený prijatý do nemocnice, neboli popísané žiadne iné zranenia s výnimkou tržnej rany, ak by išlo o nejaké sotenie alebo úder, mali by byť popísané iné zranenia, ktoré by vyvolali ten pád a následne by poškodený padol. Poškodeného aj vyšetroval tak, ako je to uvedené v znaleckom posudku. Priamy úder vysokou intenzitou vie spôsobiť zlomeninu lebky, ale nie je to všeobecne platné, záleží od konštrukcie poškodeného, od jeho veku, od pridružených ochorení, záleží aj od uhla pod akým ten úder prichádza. Je tak možné aj úderom päst'ou spôsobiť zlomeninu lebky a na druhej strane pri údere kovovým predmetom na lebku nespôsobí zlomeninu lebky. Rovnako tak mohlo dôjsť k predmetnému zraneniu poškodeného. Otrasy mozgu vznikajú pri údere alebo pri poranení hlavy. Je to v podstate ten najľahší stupeň poškodenia mozgu po úraze. V tomto prípade predpokladá, že vznikol po tom údere. Aj z výpovede poškodeného, aj keď bol prijatý do nemocnice, bolo uvádzané, že si nepamätal na dosť dlhý okamih, pričom otrasy mozgu je charakteristický stratou pamäte na udalosti, ktoré mohli byť pred daným napadnutím a potom aj po tom napadnutí. Otrasy mozgu môže vzniknúť aj bez viditeľných vonkajších zranení. Otrasy mozgu stanovuje buď neurológ krátko po napadnutí osoby alebo chirurg, ktorý ošetroval takú osobu, pričom v tomto prípade boli splnené medicínske aj zo spisu vyplývajúce skutočnosti. Otrasy mozgu je čisto funkčná porucha a nedá sa zistiť ani CT ani röntgenom.

Zo zápisnice o trestnom oznámení vyplýva, že toto podal O. I. z dôvodu, že ho spoločne s jeho kolegom B. A. niekto zamkol v pivnici a odcudzil mu z auta finančnú hotovosť v sume 500 eur. Zo zápisnice ďalej vyplýva, že cez dieru v plechových dverách nie je vidieť na miesto, kde zaparkoval auto. Odomkla ich jeho matka s vlastným kľúčom, pričom zamknutí boli asi 10 minút. Keď prišiel k autu, to bolo odomknuté a zväzok kľúčov, ktorými odomykal aj pivnicu, bol na šoférovom sedadle.

Podľa zápisnice o ohliadke miesta činu a fotodokumentácie zo dňa 20.09.2015 vo veci krádeže motocykla došlo k ohliadke miesta činu, ktoré sa nachádzalo na sídlisku Q. vo Vranove nad Topľou za rodinným domom s popisným číslom XXXX. Zo zadnej strany pozemku, ktorý je celistvo oplotený bola zvezená železná brána z pánt. Po vstupe na pozemok zo zadnej strany je 1 m za bránou na zemi sivá nepremokavá plachta. Vedľa plachty bol drevený podstavec o rozmere 1m x 0,5m. Po ľavej strane vedľa plota bolo naukladané drevo. Po pravej strane je budova o rozmere 3m x 2m, v ktorej sú kliečky so zajacmi. Zhruba 5 m po vstupe na pozemok je po ľavej a pravej strane záhrada s ovocnými stromčekmi a zeleninou. Za záhradou je rodinný dom so súpisným číslom XXXX.

Zo zápisnice z ohliadky miesta činu - nájdenia veci a fotodokumentácie zo dňa 13.10.2015 vyplýva, že miesto ohliadky sa nachádza na Q. vo Vranove nad Topľou, pred rodinným domom č. XXXX/XX. Predmetom ohliadky bol motocykel, na ktorom sa nachádza výfuk bordovo striebornej farby, sedadlo čiernej farby, volant, dve kolesá a konštrukcia motocykla.

Podľa zápisnice o ohliadke miesta činu - dodatočná spolu s fotodokumentáciou zo dňa 26.01.2016 miestom ohliadky sa nachádzalo na ulici M. vo Vranove nad Topľou. Ide o chodník pred rodinným domom bez popisného čísla vedľa kníhkupectva B.. Bránička bola v čase ohliadky otvorená. Za bránou sa nachádza dvor, v ktorého zadnej ľavej časti je chodník na zádvorie, kde sa po pravej strane nachádza kreslo, na ktorom boli zaistené vecné stopy a to č. 1 - pár pracovných rukavíc a č. 2 rúčka z tesárskeho kladiva.

Z evidenčnej karty vozidla a technického preukazu motocykla vyplýva, že ide o automobil značky SEAT INCA, EČ: A..

Podľa odborného vyjadrenia je hodnota motocykla zn. JINLUN JL 125 T-13, Adams v sume 300 eur.

Podľa príjmového pokladničného dokladu zo dňa 03.06.2015 bola spoločnosťou I.-A. prijatá suma 750 eur za montáž kanalizácie.

Ohľadom napadnutia poškodeného A. N. bolo najskôr vedené priestupkové konanie na Obvodnom oddelení PZ Vranov nad Topľou pod číslom ORPZ-VT-OPP3-558/2015-P. Došlo však k odovzdaniu veci podľa § 60 ods. 3 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, nakoľko konanie bolo posúdené ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa lekárskej správy bol poškodenému A. N. diagnostikovaný otras mozgu I. - II. stupňa pričom k stredne ťažkému zraneniu došlo napadnutím druhou osobou. Spôsobené zranenie si vyžadovalo práceneschopnosť v rozpätí od 27.10.2015 do 16.11.2015.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol do času spáchania skutkov šesťkrát súdne trestaný, pričom bližšie sa súd k odsúdeniam vyjadrí nižšie.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR má obžalovaný evidovaných celkovo 13 priestupkov rôzneho charakteru a to jednak proti občianskemu spolunažívaniu, proti verejnému poriadku aj proti majetku.

Mesto A. C. D. v správe zo dňa 02.05.2016 uviedlo, že v evidencii priestupkov neevidujú záznam o tom, že by obžalovaný bol stíhaný za priestupok spáchaný na území mesta.

Zo správy ÚVV a ÚVTOS Košice zo dňa 21.04.2016 vyplýva, že obžalovaný sa počas výkonu väzby v ÚVV Košice správal slušne a disciplinovane.

Rozsudkom Okresného súdu Košice I. sp.zn. 4T/83/2012 zo dňa 30.05.2013 bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f), ods. 4 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Rozsudkom Okresného súdu Košice II. sp. zn. 3T/96/2013 zo dňa 27.03.2015 bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania pokračujúceho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f), ods. 4 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a i., za čo mu bol uložený spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 19 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa rozkazu Okresného úradu Vranov nad Topľou, odbor všeobecnej vnútornej správy na uloženie sankcie za priestupok č. OU-VT-OVVS-2015/001137-2 zo dňa 19.02.2015 bol obžalovaný spoločne s R. S., nar. XX.XX.XXXX uznaný za vinných zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za čo im bola uložená pokuta v sume 30 eur.

Z lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplýva, že za obžalovaného vykonával odvody len ÚVTOS Banská Bystrica.

Podľa predložených pracovných zmlúv obžalovaný jednu uzatvoril so spoločnosťou U. S., X.O.. dňa 4.4.2018, pracovný pomer bo dojednaný na dobu určitú do 3.4.2019 a následne dňa 16.4.2019 so spoločnosťou S. Č., O.. O..U..L..., v ktorej bol pracovný pomer dojednaný na dobu neurčitú.

Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 12T/57/2013 vyplýva, že obžalovaný bol uznaný za vinného rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 20.04.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 02.02.2017 zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za čo mu súd uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne mu zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T 96/2013 zo dňa 27.3.2015, ktorým mu bol pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona uložený spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 19 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V spise tunajšieho súdu sp.zn. 10T/117/2014 bola na obžalovaného podaná obžaloba pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, za čo bol uznaný vinným trestným rozkazom zo dňa 20.11.2015 pričom súd upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 19 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia uložený rozsudkom Okresného súdu Košice II sp.zn. 3T 96/2013 dňa 04.02.2015 považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Podľa spisu tunajšieho súdu sp.zn. 10T/85/2015 bol obžalovaný rozsudkom zo dňa 20.11.2015 uznaný za vinného zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, pri ktorom súd upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 19 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia uložený rozsudkom Okresného súdu Košice II sp.zn. 3T 96/2013 dňa 04.02.2015 považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 10T/6/2012 vyplýva, že obžalovaný bol rozsudkom zo dňa 19.06.2013 uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), písm. f) Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečinu ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne mu zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 4T 83/2012 zo dňa 30.05.2013, ktorým mu bol pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f), ods. 4 písm. b) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa spisu Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T/96/2013 bol obžalovaný rozsudkom zo dňa 27.03.2015 uznaný za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f), ods. 4 písm. b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 19 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne mu zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 10T/6//2012 zo dňa 19.06.2013.

Zo spisu Okresného súdu Košice I sp. zn. 4T/83/2012 vyplýva, že obžalovaný bol rozsudkom zo dňa 30.05.2013 uznaný za vinného zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f), ods. 4 písm. b) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a ktorý bol zrušený rozsudkom tunajšieho súdu sp.zn. 10T/6/2012 zo dňa 19.06.2013.

Prokurátor v záverečnej reči navrhol obžalovaného v bode 1 obžaloby uznať za vinného zo spáchania prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko nebol preukázaný motív uvedený v ust. § 140 písm. c) Trestného zákona a zároveň zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona. V bode 2 obžaloby ho navrhoval uznať za vinného zo spáchania prečinu porušovania osobnej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona a v bode 3 obžaloby zo zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 155 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona a navrhol obžalovanému uložiť úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody a pre výkon trestu zaradiť ho do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a zároveň navrhol, aby mu súd uložil uhradiť škodu spôsobenú poškodeným stranám.

Obhajca obžalovaného v záverečnej reči navrhol oslobodiť obžalovaného spod obžaloby za skutok právne kvalifikovaný ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona, rovnako ho navrhol oslobodiť spod obžaloby za skutok právne kvalifikovaný ako prečin porušovania osobnej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a prečin krádeže

podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona v zmysle bodu 2 obžaloby. Ďalej ho navrhol uznať za vinného v bode 1 a bode 3 obžaloby so zmenou právnej kvalifikácie a navrhol, aby súd trest mimoriadne znížil.

K výroku o vine súd uvádza.

Ku skutku ad 1 obžaloby.

Trestného činu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 Trestného zákona sa dopustí, kto inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu.

Bránením v užívaní osobnej slobody je zásah do osobnej slobody zaručenej Ústavou (čl. 16 a 17), ktorým sa znemožňuje voľný pohyb osoby, hoci len na krátky čas, ak sa toto obmedzovanie nedá ľahko prekonať. Obmedzenie osobnej slobody má dočasný charakter, dĺžka doby, počas ktorej sa obmedzuje osobná sloboda, nie je rozhodujúca. Ide o trváci trestný čin, ktorý trvá počas celej doby, pokiaľ sa osobná sloboda obmedzuje, pričom k bráneniu užívať osobnú slobodu musí dôjsť bez oprávnenia.

Objektom tohto trestného činu je teda osobná sloboda v zmysle slobody pohybu a týmto ustanovením je chránená sloboda každého človeka. Objektívna stránka spočíva v tom, že páchateľ bráni inému užívať slobodu pohybu, hoci iba na krátku dobu, dĺžka obmedzenia osobnej slobody nie je rozhodujúca. Bránením v užívaní osobnej slobody je zásah do osobnej slobody, ktorým sa znemožňuje alebo obmedzuje voľný pohyb človeka a zároveň sa mu zabraňuje o svojom pohybe slobodne rozhodovať. Môže ísť o uzatvorenie v miestnosti alebo budove, ale aj znemožnenie pohybu držaním za ruky alebo o iné uchopenie a zadržiavanie, pričom k bráneniu užívania osobnej slobody musí dôjsť neoprávnene.

Obmedzovanie osobnej slobody je často prostriedkom, prípadne počiatocným štádiom inej, závažnejšej trestnej činnosti, v takom prípade je obmedzovanie osobnej slobody už zahrnuté v skutkovej podstate prísnejšieho trestného činu a v jeho pokuse alebo príprave. Trestný čin obmedzovania osobnej slobody možno spáchať aj v úmysle uľahčiť iný trestný čin.

Trestný čin obmedzovania osobnej slobody je trváci trestným činom, je dokonaný už prvotným obmedzením osobnej slobody iného človeka. Trestný čin je síce dokonaný prvotným obmedzením osobnej slobody, avšak trvá dovtedy, kým páchateľ tento protiprávny stav neodstráni alebo nie je obmedzenie inak odstránené (napr. poškodený ujde alebo ho vyslobodia) a toto konanie páchateľa sa považuje za jeden trestný čin obmedzovania osobnej slobody.

Ustanovenie § 183 ods. 2 je kvalifikovanou skutkovou podstatou, kvalifikačným znakom je aj spáchanie tohto trestného činu závažnejším spôsobom konania, z osobitného motívu aj v úmysle zakryť alebo uľahčiť iný trestný čin.

Osobitným motívom sa v zmysle § 140 písm. c) Trestného zákona rozumie spáchanie trestného činu v úmysle zakryť alebo uľahčiť iný trestný čin.

Trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona účinného v čase spáchania trestného činu sa dopustí, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a spácha čin závažnejším spôsobom konania. Škodou sa v zmysle § 124 ods. 1 Trestného zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného, pričom škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok sumy malej, teda sumy 266 eur (§ 125 ods. 1 Trestného zákona).

Objektom trestného činu krádeže je majetok - cudzia vec, pričom cudzou vecou je vec, ktorá patrí celkom alebo sčasti osobe odlišnej od páchateľa. Subjektom trestného činu krádeže môže byť ktorákoľvek trestne zodpovedná osoba, ktorá spĺňa podmienku veku a pričetnosti. Pokiaľ ide subjektívnu stránku, na to, aby bolo možné uvažovať o spáchaní trestného činu krádeže, musí dôjsť k úmyselnému konaniu zo strany páchateľa, ktoré konanie v sebe v sebe zahŕňa úmysel ponechať si túto vec natrvalo.

Páchateľom týchto trestných činov je ktorákoľvek trestne zodpovedná fyzická osoba, teda subjekt týchto trestných činov je všeobecný a po subjektívnej stránke sa vyžaduje úmyselné zavinenie.

Z vykonaného dokazovania mal súd za to, že ku skutku malo dôjsť 03.06.2015 a nie 03.06.2016, ako bolo uvedené v bode 1 obžaloby. Súd však vo vzťahu ku skutku pod bodom 1. ako bol uvedený v obžalobe mal za preukázané len v tom rozsahu, že obžalovaný uzamkol dvere na pivničných priestoroch obytného bloku č. XXXX/XX, na sídlisku W. vo Vranove nad Topľou, kde v tom čase sa tam nachádzali O. I. X. B. A., ktorí ponechali kľúče v zámku, pričom ku konaniu tak ako ho súd uviedol v bode 1. rozsudku sa obžalovaný priznal, pričom svedkovia I. X. A. popísali, akým spôsobom, za akým účelom sa do pivničných priestorov dostali a skutočnosti o tom, ako sa následne z nich aj dostali vonku vyplývajú aj výpovede svedkyne Q. I.. Svedkovia I. X. A. zhode uviedli, že v čase keď do pivničných priestorov z motorového vozidla odnášali náradie, registrovali skupinu troch chlapcov, pričom aj z výpovedi obžalovaného a ďalších dvoch osôb, ktorými boli svedkovia R. S. X. U. O., jednoznačne vyplýva, že to boli teda obžalovaný a svedkovi S. X. O.. Ako už súd uviedol, obžalovaný sa k uzamknutiu dverí priznal, pričom toto svoje konanie odôvodnil tým, že to považoval za srandu. Jednoznačne však obžalovaný uviedol, že kľúče zostali vo dverách a poprel, žeby sa dopustil ďalšieho v obžalobe popísaného konania.

Vzhľadom na už uvedené skutočnosti a berúc do úvahy, že ďalšie v bode 1. popísané konanie, ktoré sa mal obžalovaný dopustiť, je iným trestným činom, že teda v bode 1. obžaloby boli popísané dva rôzne skutky, keďže časť konania obžalovaného smerovala pokiaľ sa týka objektu trestného činu obmedzenia osobnej slobody, ďalšia časť konania už potom smerovala k odcudzeniu cudzej veci, finančnej hotovosti, preto konanie obžalovaného pôvodne uvedené v bode 1. obžalobe rozdelil do dvoch skutkov a obžalovaného uznal za vinného ale len z prečinu obmedzovania osobnej slobody

Avšak čo sa týka ďalšej časti skutku popisovaného v bode 1 obžaloby, že obžalovaný po uzamknutí pivničných priestorov obytného bloku č. XXXX/XX na sídl. W. vo Vranove nad Topľou vybral kľúče a odomkol si prostredníctvom kľúča, ktorý sa nachádzal na zväzku, uzamknuté motorové vozidlo zn. Seat Inca, evidenčného čísla A.-XXX X., vlastníkom ktorého je O. I., ktoré bolo odparkované pred týmto obytným blokom, kde z tohto vozidla odcudzil finančnú hotovosť v sume 500 eur, po vyhodnotení takto vykonaného dokazovania vo vzťahu k obžalovanému podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku dospel súd k záveru, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Oslobodenie obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku sa uplatní, ak sa skutkový dej uvedený v obžalobe síce stal, avšak nie je možné preukázať, že skutok spáchal obžalovaný.

Z vykonaného dokazovania súd nemal jednoznačne za preukázané, že by predmetný skutok spáchal obžalovaný. Z výpovedi poškodených vyplýva, že títo z uzamknutej pivnice nevideli, kto odcudzil finančnú hotovosť z auta. Rovnako aj svedkovia O. X. S. uviedli, že po uzamknutí pivničných priestorov ďalej pokračovali smerom na T. a rozišli sa až po určitom čase. Predmetné výpovede týchto svedkov neboli žiadnym spôsobom spochybnené. Samotní poškodení nevedeli jednoznačne uviesť, kto mohol finančné prostriedky z vozidla odcudziť. Rovnako tak neboli zabezpečené ani iné stopy, najmä daktyloskopické, ktoré by prípadne preukázali, či obžalovaný vo vozidle bol, prípadne či tam bola iná osoba. Taktiež pre objasnenie tohto skutku bolo podľa súdu potrebné zvoliť aj iný postup zo strany orgánov činných v trestnom konaní, teda vykonať po podaní trestného oznámenia poškodeným I. úkony potrebné na zabezpečenie stôp, či už daktyloskopických, pachových ale aj biologických na účely analýzy DNA, keďže finančná hotovosť sa nachádzal v kapsičke vo vozidle, teda páchatel musel vozidlo otvoriť, manipulovať s taštičkou, ktorá vo vozidle zostala, a práve toto jeho konanie muselo zanechať stopy upotrebitelne pre vyšetrovanie, prípadne aj vykonať operatívnu činnosť.

Z uvedeného konania je teda zrejmé, že neexistujú také dôkazy, ktoré by potvrdzovali a odôvodňovali záver obžaloby o samotnom konaní obžalovaného v tejto časti, t.j. že by si prisvojil cudziu vec tým, že by sa jej zmocnil.

Na riadne a náležité vyvodenie trestnej zodpovednosti voči konkrétnej osobe sa v rámci trestného stíhania vyžaduje, aby boli na strane tejto osoby, ako subjektu trestného konania, naplnené všetky zákonné obligatórne znaky stanovené Trestným zákonom a to jednak znaky uvedené vo všeobecnej časti Trestného zákona a súčasne aj znaky obsiahnuté v osobitnej časti Trestného zákona, viažuce sa k určitej, konkrétnej skutkovej podstate trestného činu, ktorá je nimi tvorená.

Na základe vyššie popísaných úvah súd v tejto časti skutku použil zásadu „in dubio pro reo“, nakoľko neexistuje žiadny priamy dôkaz preukazujúci vinu obžalovaného.

Zásada objektívnej pravdy vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, nie o pravdepodobnosť. Tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorá z variant skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, volí súd po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia (R NS č. 46/1963).

Aj keď bol obžalovaný dôvodne podozrivý, že sa dopustil žalovaného trestného činu, avšak výsledky dokazovania vykonaného pred súdom nevyznievajú jednoznačne, a nie je tu úplne ucelená reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých by sa mohol vyvodiť bezpečný záver, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, treba obžalovaného oslobodiť spod obžaloby (R NS č. 14/1964).

Súd v tomto smere pripomína aj ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu (napríklad 2Tz 22/1967 a 7Tz 61/1967), podľa ktorej ak zostanú vyčerpané všetky dostupné možnosti smerujúce k spoľahlivému zisteniu skutkového deja, je nutné vykladať priebeh tohto skutkového deja v prospech obžalovaného. Inak povedané, ak reálne prichádzajú do úvahy dve alebo viaceré verzie skutkového deja, je potrebné s použitím zásady in dubio pro reo neuznať obžalovaného za vinného. Podľa názoru súdu práve takáto situácia nastala v posudzovanom prípade.

Preto súd oslobodil obžalovaného spod obžaloby pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona a posudzoval konanie obžalovaného v časti, v ktorej bol uznaný za vinného ako prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona a nie ako zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. c) Trestného zákona, nakoľko z vykonaného dokazovania mal súd za to, že tento trestný čin nebol spáchaný z osobitného motívu v úmysle zakryť alebo uľahčiť iný trestný čin.

Ku skutku ad 2 obžaloby.

Aj vo vzťahu k tomuto obžalobou obžalovanému kladenému za vinu skutku musí súd konštatovať, že nebolo preukázané, že sa obžalovaný tohto skutku dopustil.

Na doplnenie už v vyššie uvedenému o zásade „in dubio pro reo“ súd uvádza, že povinnosťou obžalovaného v trestnom konaní nie je dokazovať svoju nevinu. Zásada prezumpcie nevinu vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie v trestnom konaní dôkazné bremeno. Vykonané dôkazy musia jednoznačne a s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že skutok uvedený v obžalobe sa stal a že práve obžalovaný je osobou, ktorá sa žalovaného skutku dopustila. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností je potrebné ich vykladať v prospech obžalovaného a nie naopak. Ani vysoký stupeň podozrenia sám osebe nevytvára zákonný podklad pre odsudzujúci výrok.

Zásadu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech) je teda na mieste aplikovať vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

Poškodený M. S. síce popísal, kde sa motocykel nachádzal, že bránka bola uzamknutá, že betónový podklad na dvore, kde sa motocykel nachádzal, je na oplotenom pozemku. Súd poukazuje nie len na výpoveď obžalovaného, ktorý spáchania skutku poprel, uviedol, že nepozná ani pána Y., ku ktorému mal byť motocykel dotlačený a v jeho garáži umiestnený, prinesený, čo potvrdila svedkyňa Y. a obžalovaný taktiež uviedol, že nemá ani vodičské oprávnenie potrebné na vedenie motocykla.

Súd neuveril výpovedi svedka W. I.. Súd dáva do pozornosti, že svedok W. I. bol osobou, ktorá sa zaujímala o predmetný motocykel, čo potvrdil aj samotný poškodený M. S., ktorý uviedol, že svedok W. I. ho oslovil s požiadavkou, či by tento motocykel nepredal. Motocykel bol následne nájdený v autoservise s tým, že z vykonaných a zo zabezpečených dôkazov súd nemal za preukázané, že by sa obžalovaný

tohto skutku dopustil, chýba akýkoľvek priamy dôkaz týkajúci sa viny obžalovaného a preto súd znova v súlade so zásadou „in dubio pro reo“ ho pre tento skutok spod obžaloby oslobodil.

Ku skutku ad 3 obžaloby.

Ako už súd vyššie uviedol, obžaloba bola na obžalovaného podaná aj pre vyššie uvedený zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu a prečin výtržníctva.

Zločinu ublíženia na zdraví sa podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona dopustí, kto inému úmyselne spôsobí ťažkú ujmu na zdraví.

Pokus trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak k dokonaniu trestného činu nedošlo.

Prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona spácha ten, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného a spácha čin hoci bol za taký alebo obdobný čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený alebo v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.

Pokiaľ sa týka trestného činu ublíženia na zdraví, toto ustanovenie chráni ľudské zdravie, teda normálne funkcie ľudského tela, vrátane riadnej funkcie všetkých orgánov. Objektom tohto trestného činu je ľudské zdravie a predmetom útoku je živý človek.

Za ublíženia na zdraví sa považuje porucha zdravia poškodeného, ktorá mu sťažuje obvyklý spôsob života alebo výkon obvyklej činnosti po dobu okolo 7 dní, pričom pri posudzovaní sa vychádza zo zhodnotenia všetkých okolností, hlavne povahy poruchy, akými príznakmi sa prejavovala, ktorý orgán alebo ktorá funkcia bola narušená, aká bola bolestivosť poranenia a ich intenzita, aké lekárske ošetrenie si poranenie vyžiadalo a do akej miery porucha zdravia narušila obvyklý spôsob života poškodeného.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel smerujúci k spôsobeniu ublíženia na zdraví. Pre naplnenie znakov subjektívnej stránky nepostačuje len zistenie, že páchatel konal úmyselne, ale sa musí preukázať, že jeho úmysel smeroval aj k spôsobeniu ublíženia na zdraví tak, ako to vyžaduje ust. § 15 písm. a), resp. písm. b) Trestného zákona. V tejto súvislosti treba prihliadať najmä na okolnosti, za ktorých k útoku došlo, na jeho intenzitu, na to, či a aký predmet páchatel k útoku použil a tiež na to, aké nebezpečenstvo za daných okolností pre zdravie napadnutého hrozilo z útoku.

Ťažkou ujmu na zdraví sa rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorou je v zmysle § 123 ods. 3 písm. i) Trestného zákona porucha zdravia trvajúca dlhší čas, pričom takouto poruchou sa na účely tohto zákona rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť v trvaní najmenej 42 kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného.

V tejto súvislosti obžalovaný priznal, že vošiel do dvora rodinného domu v uvedený deň za účelom schovať sa pred dažďom, nakoľko podľa jeho slov bol v tom čase bezdomovcom. Sám popísal konanie tak, ako k nemu došlo, pričom tvrdil, že prvý mal k nemu prísť starší muž, ktorý mal mať v rukách lopatu, resp. rýľ a na to k nemu mal prísť aj mladší muž. M. B.. A. N. uviedol, že po telefonickom oznámení išiel nehnuteľnosť skontrolovať, našiel tam chlapca, išiel s ním na chodník, kde stáli oproti sebe. Sám poškodený uviedol, že toho chlapca veľmi nesledoval a vtedy ho obžalovaný musel udrieť. Na chodníku bola podľa výpovedí svedkov dobrá viditeľnosť, nakoľko tam bolo aj verejné osvetlenie. Poškodený uviedol, že stáli oproti sebe na vzdialenosť asi jeden meter, no nevidel, žeby obžalovaný mal v rukách nejaký predmet. Uviedol ale, že keď obžalovaného našiel na pozemku, na mieste, kde sa obžalovaný schoval, ten mal pri sebe rukavice a kladivko, ktoré nemohol mať obžalovaný v čase spáchania skutku pri sebe, nakoľko následne bolo nájdené pri obhliadke predmetného pozemku dňa 26.01.2016. Aj na základe tejto skutočnosti má súd zato, že ak by obžalovaný mal už vtedy úmysel napadnúť poškodeného a použiť pri tom nejaký predmet, tak by s najväčšou pravdepodobnosťou toto kladivko so sebou zobral alebo by si ho schoval. Poškodený B.. A. N. uviedol, že nevie kedy presne prišiel svedok W. B., jeho

svokor. Čo sa týka rozporov s jeho výpoveďou z prípravného konania, k tomu uviedol, že zrejme až následne mu svokor rozprával, že obžalovaný mal pri sebe rýľ.

Čo sa týka výpovede svedkov B. A. N. X. W. B., svokra poškodeného, súd v ich výpovediach videl závažne rozpory. Svedok W. B. uviedol, že keď prišiel k predmetnému pozemku poškodený B. A. N. vyvádza niekoho vonku, zo zadnej časti domu, že sa stretli už pri bránke a že obžalovaný držal v pravej ruke lopatu alebo rýľ. Súd dáva do pozornosti, že sám poškodený uviedol, že si nevšimol lopatu alebo rýľ, ktorú mal mať obžalovaný, pričom ide o väčší, viditeľný predmet, náradie a teda podľa súdu je takmer nepredstaviteľné, žeby si takúto vec poškodený u obžalovaného nevšimol, že teda ju nesie v ruke. Ak by aj poškodený vykonával nejakú športovú činnosť, či posilňoval a prišiel skontrolovať nehnuteľnosť, bolo by podľa súdu nelogické, nie v súlade s konkrétnou situáciou a jej okolnosťami, pre nájdení cudzieho muža na svojom pozemku, aby v prípade, žeby obžalovaný v tom čase pri sebe takýto predmet mal, aby ho poškodený v ďalšom nechal s týmto predmetom sa pohybovať a manipulovať, keďže mu hneď muselo byť zrejmé, len pri najmenšej opatrnosti, že by ho táto osoba mohla prípadne napadnúť. Svedok W. B. jednoznačne uviedol, že zobral od obžalovaného lopatu alebo rýľ, oprel to o stenu a vyšli s obžalovaným na ulicu, pričom on sa išiel pozrieť do dvora, teda sa naspäť vrátil na tú nehnuteľnosť a vtedy počul ranu alebo bucht, potom pád a chrčanie. Obžalovaný mal už na chodníku stále niečo hľadať v bunde, ktorú mal na sebe, preto sa svedok B. domnieva, že poškodený bol udretý nejakým predmetom. V tejto súvislosti čo sa týka samotného konania na chodníku pred rodinným domom bol vypočutý aj svedok D. U., pracovník z reštaurácie A., ktorý uviedol, že keď videl obžalovaného, ktorý mal pri sebe mať lopatu alebo rýľ, pričom incident ďalej nevidel, ale svedkyňa U. O. uviedla, že sledovala incident z miesta pri reštaurácii a v rozpore s uvedeným poškodeným a svedkom B. (že obžalovaný niečo hľadal vpredu v bunde, ktorý sám uviedol, že mal mikinu s vreckom cez predný diel v spodnej časti), táto svedkyňa uviedla, že videla ako muž vybral ruky zozadu a napadol poškodeného nejakým predmetom. Vnímanie konania obžalovaného nepopisujú teda svedkovia rovnako. Napriek tomu sa obžalovaný priznal, že poškodeného napadol a že ho udrel päšťou s tým, že uviedol, že aj jeho mal pred tým udrieť buď poškodený, alebo svedok W. B. a to u neho evokovalo to, že udrel poškodeného.

Súd tak nemal za preukázané, žeby obžalovaný napadol poškodeného akýmkoľvek predmetom a vzhľadom na túto skutočnosť a na základe výsledkov dokazovania upravil skutkovú vetu pri zachovaní totožnosti skutku, pre ktorý bola podaná obžaloba, keď do popisu skutku, resp. skutkovej vety uviedol, že obžalovaný konal tým spôsobom, že poškodeného B. A. N. päšťou udrel po pravej spánkovej oblasti hlavy. V súlade s touto verziou vyznievajú aj závery znaleckého posudku, ale najmä výpoveď znalca na hlavnom pojednávaní, kde uviedol, že takéto zranenie mohlo byť spôsobené aj rukou, resp. rukou zovretou v päšť. Súd po vyhodnotení všetkých dôkazov mal za to, že ku konaniu došlo tak ako uviedol vo výroku rozsudku a teda, že obžalovaný poškodeného udrel päšťou, keď nemal za preukázané, že obžalovaný sa dopustil konania s nejakým predmetom, ktorým mal pôsobiť na hlavu poškodeného ako na jeden z najzraniteľnejších orgánov, keďže v lebke sa nachádza mozog, mal potom súd za to, že obžalovaný sa dopustil prečinu ublíženia na zdraví.

V tejto súvislosti mal súd za preukázané, že úmysel obžalovaného smeroval k ublíženiu na zdraví, keďže obžalovaný päšťou útočil na hlavu poškodeného, no na kvalifikované konanie podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona by muselo byť preukázané, že úmysel obžalovaného smeroval k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví, pričom nie je možné vychádzať z toho, aká ujma bola spôsobená, ale ako už súd uviedol treba prihliadať najmä na okolnosti, za ktorých k útoku došlo, na jeho intenzitu, na to, či a aký predmet páchatel k útoku použil a tiež na to, aké nebezpečenstvo za daných okolností pre zdravie napadnutého hrozilo z útoku. Sám poškodený uviedol, že nemal z obžalovaného strach, pôsobil na neho fyzicky menšie, bol ustráchaný, že sa ho neobával a možno práve tá skutočnosť mala za následok, že obžalovanému nevenoval dostatočnú pozornosť a ten ho napadol s tým, že poškodený po napadnutí a to jedným úderom päšťou mal taký nečakaný následok, že poškodený spadol na zem, chodník, kde si udrel hlavu.

Nakoľko sa obžalovaný skutku dopustil na mieste verejne prístupnom tak preto ho súd uznal za vinného aj z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona s tým, že už v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch pred spáchaním skutku bol postihnutý za obdobný čin - priestupok a to rozkazom Okresného úradu Vranov nad Topľou, Odbor všeobecnej vnútornej správy Vranov nad Topľou, č. OU-VT-OVV-2015/001137-2 zo dňa 19.02.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 19.02.2015 pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č.

372/1990 Zb. o priestupkoch, a preto jeho konanie bolo kvalifikované podľa ods. 2 písm. e) Trestného zákona.

K výroku o treste súd uvádza.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie toho ktorého obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce okolností, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Trestnoprávna náuka popisuje a rozoznáva viacero účelov trestných sankcií, najmä účel smerujúci k uloženiu zaslúženého trestu ale aj účel zameriavajúci sa na dôsledky trestu. Medzi takéto patrí napríklad odstrašenie (teda individuálna a generálna prevencia), rehabilitácia páchatela v zmysle jeho výchovy, nápravy, jeho spoločenská izolácia (teda znemožnenie, zabránenie mu páchať ďalšiu trestnú činnosť, reštitúcia (teda obnova, náprava narušených, poškodených vzťahov medzi páchatelom a obeťou a celou spoločnosťou). V moderných systémoch justície sa tieto účely obvykle vzájomne kombinujú. Pri ukladaní trestu je potrebné zohľadniť jednak potrebu spravodlivého postihu v reakcii na protispoločenské konanie páchatela, ako aj potrebu zabezpečenia bezpečnosti občanov a majetku pred nebezpečnými páchatelmi, dosiahnutie prevýchovy páchatela (pokiaľ je možná) ako aj zjednať nápravu po spáchanom čine. No pri ukladaní trestu v konkrétnom prípade však rozličné účely môže byť vo vzájomnom konflikte. Trestný zákon v ust. § 34 neurčuje hierarchiu tam uvedených účelov trestu a ani z ďalších ustanovení Trestného zákona nevyplýva, žeby u určitých skupín trestu bolo potrebné primárne sledovať alebo zohľadňovať konkrétny účel trestu a preto za takejto situácie je potrebné nájsť ospravedlnenie pre zásah do základných práv a slobôd jednotlivcov pri výkone trestnej justície interpretáciou princípov a základných zásad pre ukladanie trestov.

Každé ukladanie trestu musí prísne sledovať a rešpektovať princípy proporcionality a ultima ratio (subsidiarity prísnejšej trestnej sankcie) a to platí podľa názoru súdu aj v prípade, žeby v konkrétnom prípade vzhliadol, že niektorý z dôsledkových účelov trestu - napr. odstrašenie potenciálnych páchatelov, vyžaduje citeľnejší trest pre odsúdeného, resp. trest viac obmedzujúci jeho základné práva a slobody.

Teda pri rozhodovaní o treste súd vychádzal zo základných zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Ako už súd uviedol, v rámci úvah o druhu trestu a jeho výmere súd prihliadol aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 2 Trestného zákona.

U obžalovaného súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, pretože obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestných činov, z ktorých bol aj uznaný za vinného, a trestné činy úprimne oľutoval.

Pokiaľ sa týka priťažujúcich okolností, súd ukladal úhrnný trest, nakoľko odsudzoval obžalovaného za viac trestných činov a teda aj postupom podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, preto musel obžalovanému pričítať priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona. Rovnako súd u obžalovaného zistil aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, pretože už bol odsúdený a nie u všetkých odsúdení nastali účinky zahladenia.

Teda súd konštatoval prevahu priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona.

Súd ukladal úhrnný trest odňatia slobody postupom podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, keďže odsudzoval obžalovaného za tri trestné činy - všetko úmyselné prečiny.

Trest teda súd ukladal podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný, ktorým v danom prípade bol v zmysle systematického delenia trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody na šesť mesiacov až tri roky (36 mesiacov).

Postupom podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona základom na zvýšenie je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou trestnej sadzby, teda základom na zvýšenie trestnej sadzby bola výmera 30 mesiacov (rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby - 36 - 6 mesiacov), pričom jedna tretina predstavuje 10 mesiacov a takto zvýšená dolná hranica predstavuje 16 mesiacov (6 + 10 mesiacov). Súd teda ukladal trest v takto určenej trestnej sadzbe s dolnou hranicou 1 rok a 4 mesiace (16 mesiacov) a hornou hranicou 3 roky (36 mesiacov).

Berúc do úvahy aj dĺžku konania a najmä to, že obžalovaný toho času žije v Českej republike, pracuje, nevedú sa voči nemu trestné stíhania a teda vedie riadny život, no aj napriek tomu s poukazom na skoršie odsúdenia obžalovaného, ako aj na to, že bol súdne trestaný aj po spáchaní skutku mal súd za to, že je obžalovanému potrebné uložiť trest odňatia slobody na hornej hranici vo výmere 3 rokov.

Súd teda uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, pričom pri uložení trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky možno postupom podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona za súčasného konštatovania splnenia podmienok podľa § 49 ods. 1 Trestného zákona odložiť a súd mal vzhľadom na vyššie uvedené za to, že sú splnené podmienky na takýto postup a súčasne uložil obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorú určil pri maximálnej hornej hranici jej výmery a to päť rokov.

Ustanovenie § 51 Trestného zákona za v ňom stanovených podmienok umožňuje súdu podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky a to s uložením probačného dohľadu.

Podmienený odklad trestu odňatia slobody s probačným dohľadom predstavuje modifikovaný spôsob podmiennečného odsúdenia a mal by byť uložený najmä v prípadoch, keď si okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a vyžadujú prísnejšiu kontrolu uložených obmedzení a povinností. Kontrolu vykonávajú probační a mediační úradníci za podmienok stanovených zákonom č. 550/2003 Z. z. o probačných a mediačných úradníkoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Aj pri podmiennečnom odklade trestu s probačným dohľadom súd určí skúšobnú dobu v trvaní 1 až 5 rokov.

Probačný dohľad v porovnaní s „pasívnym trestom odňatia slobody“ je omnoho efektívnejšou alternatívou pri ukladaní trestov. Má na odsúdených resocializačný a reedukačný dosah, čomu napomáha motivačné a nenásilné správanie sa probačného a mediačného úradníka k odsúdenému, ktorý má potom väčšiu ochotu pracovať na zlepšení svojho správania. V probácii je zahrnutý predovšetkým prostriedok humanizácie zaobchádzania s odsúdeným tak, aby boli čo najmenej narušované sociálne väzby páchatel'ov a aby boli menej psychicky traumatizovaní, pričom poskytuje možnosť byť súčasťou spoločenstva, nebyť odlišní. Neoddeliteľnou súčasťou probácie, tak ako ju upravuje ust. § 2 ods. 1 zákona NR SR č. 550/2003 Z. z. o probačných a mediačných úradníkoch, je probačný dohľad. Pod takýmto dohľadom je potrebné rozumieť pravidelný, osobný kontakt páchatel'a s probačným úradníkom, spolupráca pri vytváraní a realizácii probačného plánu dohľadu v skúšobnej dobe a kontrola dodržiavania podmienok uložených páchatel'ovi súdom alebo takých, ktoré pre neho vyplývajú zo zákona.

Cieľom probačného dohľadu je pôsobiť na páchatel'a tak, aby sa nedopúšťal ďalšej trestnej činnosti, aby si vybudoval vhodné sociálne zázemie a aby sa mohol znova spoločensky uplatniť, v rámci ktorého dohľadu probačný úradník kladie dôraz na nadviazanie vzťahu s osobou, ktorej bol nariadený, prináša odsúdenému pomoc pri prekonávaní najrozmanitejších prekážok, psychickú podporu pri aktívnej snahe odsúdeného nájsť svoje miesto v spoločnosti a tiež mu pomáha naučiť sa žiť tak, ako to od neho očakáva spoločnosť, v súlade s jej normami.

Základným princípom podmieneného odsúdenia je, že súd rozhodne o odsúdení páchatel'a a uloží mu trest odňatia slobody, ale výkon trestu odloží s podmienkou, že odsúdený sa bude v priebehu určenej skúšobnej doby riadne správať a vyhovie obmedzeniam alebo splní povinnosti, pokiaľ mu boli súdom uložené. Podmienne možno takto odložiť výkon trestu za podmienky, že s ohľadom na doterajší život páchatel'a a okolnosti prípadu možno dôvodne predpokladať úspešnú nápravu páchatel'a a ochranu spoločnosti. Teda súd musí nepovažovať výkon trestu za nevyhnutný.

Súd u obžalovaného pri podmienenom odklade výkonu trestu stanovil skúšobnú dobu na smej hornej hranici a teda vo výmere 5 rokov, berúc opäť do úvahy skoršie odsúdenia obžalovaného, ale aj berúc do úvahy nižšie uvedené ohľadom povinnosti nahradiť spôsobenú škodu.

Súčasne súd teda postupom podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona pri určení probačného dohľadu, zmyslom ktorého je pôsobiť na obžalovaného v tom smere, aby viedol riadny život, aby sa nedopúšťal protiprávnej činnosti, uložil jednak obžalovanému povinnosť dostavovať sa k probačnému a mediačnému úradníkovi v časových termínoch určených úradníkom, ale keďže obžalovaný žije v zahraničí a je potrebné dohľad vykonávať kontinuálne, teda aby obžalovaný po celú dobu vnímal, že jeho život a správanie sú pod dohľadom súdu, určil mu aj povinnosť kontaktovať sa s probačným a mediačným úradníkom opäť v termínoch a spôsobom určeným úradníkom, teda aj telefonicky, či e-mailom, tak aby probačný úradník bol v kontakte a mal dosah a vplyv na obžalovaného tak ako je to v rámci dohľadu nevyhnutné a potrebné. Taktiež súd obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze písomne sa ospravedlniť poškodeným O. I., B. A. X. B.. A. N..

Zároveň mu súd uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie, aj keď toho času je zamestnaný a to za účelom, aby si obžalovaný prácou zabezpečoval prostriedky na svoju obživu, ale aj prostriedky na náhradu spôsobenej škody.

Nárok na náhradu škody vznikol poškodenému B.. N. titulom bolestného v sume 1.201,16 eur, Dôvere zdravotnej poisťovni, a.s. titulom nákladom za poskytnutú zdravotnú starostlivosť v sume 558,68 eur a Sociálnej poisťovni v sume 122 titulom vyplatených dávok nemocenského poistenia. Súd obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze túto škodu nahradiť.

Práve táto uložená povinnosť ohľadom náhrady škody bola totižto jedným z rozhodujúcich faktorov pre záver o podmienenom odklade výkonu trestu.

Spáchaním trestného činu dochádza k stavu nespravodlivosti, ktorý je potrebné odstrániť, avšak nie skrz vystavenie páchatel'a - obžalovaného utrpeniu, ktoré je nepotrebné a naviac často neefektívne, nakoľko škoda, ktorá bola spôsobená, vzniká primárne ľuďom a na to, aby došlo k jej náprave, ľudia a medziľudské vzťahy musia byť odškodnení. Uvedené je jedným zo základných téz tzv. restoratívnej justície ako alternatívy k retributívnej (odplatnej justícii), ktorej fundamentálnym princípom je potrestanie, ale zabúda na potreby obetí trestných činov a ich odškodnenie. Účelom restoratívneho procesu je umožniť páchatel'om, aby mohli prevziať zodpovednosť za svoje správanie a konsekvencie, teda restoratívny proces je viac sústredený na spôsobenú ujmu a spôsob jej nápravy.

V konečnom dôsledku teda bude iba na konaní obžalovaného, či počas výkonu podmieneného trestu a probačného dohľadu zmení svoje správanie a postoj k životu aj tým, že vyvinie úsilie a splní súdom uloženú povinnosť spočívajúcu v príkaze na zaplatenie spôsobenej škody alebo bude nutné rozhodnúť o neosvedčení sa v skúšobnej dobe a nariadiť výkon trojročného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Súdu zostáva veriť, že aj ohľadom osoby obžalovaného sa možno stotožniť s myšlienkou, že každý z nás je viac, než najhoršia vec, ktorú sme kedy urobili a že keď niekto zoberie niečo, čo mu nepatrí, nie je len zlodej, že keď niekto klame, nie je len klamár a teda, že aj pri ukladaní trestu a dosiahnutí jeho účelu je potrebné chrániť aj túto druhú časť v každom z nás ako súčasť ľudskej dôstojnosti a preto pri rozhodovaní o treste obžalovanému vzhliadol súd aj túto jeho druhú časť a náležite zohľadnil všetky relevantné okolnosti.

K výroku o škode.

Ako už súd uviedol vyššie, poškodenému B. N. vznikol nárok na náhradu škody titulom bolestného v sume 1.201,16 eur, Dôvere zdravotnej poisťovni, a.s. v sume 558,68 eur titulom nákladom za poskytnutú zdravotnú starostlivosť a Sociálnej poisťovni v sume 122 titulom vyplatených dávok nemocenského poistenia, preto súd mimo uloženej povinnosti na náhradu týchto spôsobených škôd v rámci podmieneného odkladu výkonu trestu, zaviazal obžalovaného na náhradu škody aj postupom podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku.

O uplatnenom nároku na náhradu škody u poškodeného O. I. a poškodeného M. S., vo vzťahu ku ktorým skutkom súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil, súd rozhodol postupom podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku a poškodených s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.